

cering, som må antages at give forudsætninger for at bestride hvervet. Udnævnelserne vil ske for 4 år ad gangen.

I forhold til vedkommende forsikringselskab tillægger forslaget det offentlige repræsentant en stilling, der ganske svarer til den, der indtages af de øvrige bestyrelsesmedlemmer, det vil sige, at den pågældende virker under det samme ansvar og med de samme pligter og rettigheder som andre af bestyrelsens medlemmer. Det offentlige repræsentant kan kræve at indtræde i underudvalg og lignende, som en bestyrelse måtte nedsætte til behandling af sager, der henhører under bestyrelsens afgørelse.

Da det offentlige repræsentant har pligt til i særlig grad at varetage samfundsmæssige interesser, vil handelsministeren ved udnævnelsen og senere kunne præcisere disse over for den pågældende, ligesom denne af egen drift eller efter anmodning vil kunne delagtiggøre ministeren i sine almindelige synspunkter og erfaringer fra sit virke som bestyrelsesmedlem udpeget af handelsministeren.

Vederlaget til de offentlige repræsentanter vil blive fastsat efter generelle regler, der gives af handelsministeren.

Uanset at disse repræsentanter i almindelighed ligestilles med bestyrelsens øvrige medlemmer, vil der i vederlagsreglerne kunne fastsættes et vist mindstebeløb for de offentlige repræsentanter. Et sådant mindstebeløb kan i visse tilfælde være nødvendigt, hvis det skal være muligt at formå egnede personer til at påtage sig hvervet.

Det nuværende tilsyn med forsikringselskabernes virksomhed, der udøves af forsikringsrådet, vil ikke blive ændret ved indførelse af offentlige repræsentanter.

Udnævnelsen af de offentlige repræsentanter foretages uden forudgående indstilling fra de pågældende forsikringselskaber. I tilfælde, hvor handelsministeren under hensyntagen til et selskabs særlige lokale tilknytning anser lokal bistand til udpegelsen eller en lokal indstilling for at være påkrævet, forudsættes henvendelse herom rettet til vedkommende kommune eller amtskommune.

Det kan ikke anses for nødvendigt at udnævne offentlige repræsentanter i de mindre forsikringselskaber. Det er imidlertid vanskeligt at foretage en passende afgrænsning efter et objektive kriterium, der har relation til forsikringstilsynslovgivningen. Det er derfor fundet naturligt at anvende kriteriet for retten til valg af arbejdstagerrepræsentanter i bestyrelsen, det vil sige, at det pågældende selskab i de sidste 3 år gennemsnitligt har beskæftiget mindst 50 arbejdstagere. Udnævnelsen af en offentlig repræsentant er ikke betinget af, at medarbejderre-

præsentanter faktisk er valgt. Det anslås, at 28 forsikringselskaber har en sådan størrelse, at der i disse selskaber skal udpeges en offentlig repræsentant. 19 af disse selskaber er imidlertid sammensluttede i 13 koncerner, der tillige omfatter 31 mindre forsikringselskaber. Udpeger man inden for hver koncern en offentlig repræsentant, der får sæde i samtlige af koncernen omfattede forsikringselskabers bestyrelser, vil der for den gruppe af selskaber, der er tilknyttet koncerner, blive behov for 13 offentlige repræsentanter. Hertil kommer en offentlig repræsentant for hvert af de 9 selskaber, der ikke er tilknyttet en koncern. Der vil således blive behov for udnævnelse af i alt 22 offentlige repræsentanter, der vil få sæde i i alt 59 forsikringselskaber, herunder i 28 af de største selskaber. Ved at anvende det foreslåede kriterium vil man få offentlig repræsentation i selskaber, der dækker ca. 80 pct. af den samlede præmieindtægt.

Da som nævnt en række forsikringselskaber udgør en koncern, kan det være unødvendigt at udnævne en offentlig repræsentant i alle selskabernes bestyrelser, og forslaget bemyndiger derfor handelsministeren til at udnævne et mindre antal, eventuelt kun én offentlig repræsentant, der således får sæde i bestyrelsen for alle koncernens selskaber. Det samlede vederlag vil være omfattet af det maksimum, der fastsættes af handelsministeren.

Til § 71 (§ 53 c).

Bestemmelsen er identisk med den gældende regel.

Til § 72 (§ 54).

Stk. 1-4 svarer til aktieselskabslovens §§ 51 og 54, dog med de ændringer, der skyldes det forhold, at der i forsikringselskaber — bortset fra gensidige selskaber med særligt begrænset formål — altid skal være en direktion.

Stk. 5 svarer til den nugældende forsikringslovs § 54, stk. 4.

Til § 73 (§§ 56 og 140 a).

Stk. 1 og 2, der svarer til aktieselskabslovens § 52, stk. 1 og 2, fastsætter de krav, der stilles til bestyrelsesmedlemmer og direktører. Herefter bortfalder kravet om, at de pågældende personer ikke må være ude af rådighed over deres bo. Forslaget medfører endvidere, at kravet om, at direktører og flertallet af bestyrelsesmedlemmer skal have indfødsret, bortfalder. Endelig betyder de foreslåede bestemmelser bortfald af den gældende regel om, at i selskaber, hvis navn indeholder en dansk sted- eller nationalitetsbetegnelse, skal alle bestyrelsens medlemmer opfylde kravene om indfødsret og bopæl her i riget.